

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010272
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1419010272.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.decembra 2019 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný Q. A. T. V. R. E. D. Č. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava
-Dúbravka, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby
Bratislava od 12. marca 2019

obžalovaný G. X. T. X. X. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava, V. XX, t.č. vo väzbe
v Ústave na výkon väzby Bratislava od 28. mája 2019

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

v bode 1/

obžalovaní Q. A. a G. X.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 15.decembra 2018 v čase okolo 19.15 hod. na ulici Lamačská cesta v Bratislave, pri zástavke MHD „Patrónka“ v smere do centra, pristúpili k poškodenému maloletému L.K., nar. XX.XX.XXXX, ktorý tam čakal na autobus a začali poškodenému vulgárne nadávať, následne obžalovaný G. X. poškodeného proti jeho vôli pritlačil k zábradliu nachádzajúcemu sa pri vyššie uvedenej zastávke v bezprostrednej blízkosti stĺpu verejného osvetlenia č. 009/021 a dal poškodenému facku, zatiaľ čo obžalovaný Q. A. prehľadal poškodenému vrecká na bunde, obžalovaný G. X. udrel poškodeného rukou zovretou v päsť do oblasti tváre, čím mu spôsobil podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára ľahké zranenie a to odreninu a opuch v oblasti pravého líca a pravého oka, zatiaľ čo obžalovaný Q. A. strhol poškodenému z krku zavesenú tašku, ktorú hneď odhodil na zem, následne začali obaja obžalovaní na poškodeného kričať nech im dá svoj mobilný telefón, poškodený v obave o svoj život a zdravie vytiahol mobilný telefón značky Lenovo Vibe C2, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby v hodnote 35,-- Euro z vnútorného vrecka svojej mikiny a podal ho obžalovanému G. X., následne obaja obžalovaní odišli a nastúpili na autobus č. 63, ktorým z miesta činu odišli,

v bode 2/

obžalovaný Q. A.

od presne nezisteného času až do 10.30 hod dňa 12.marca 2019, kedy bol na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava IV, ulica M.Sch. Trnavského č. 1 zadržaný podľa 85 ods. 1 Trestného poriadku u seba neoprávnene prechovával skladačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 57 mg metamfetamínu s obsahom viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamín

a túto dobrovoľne vydal v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku príslušníkom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV,
pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.
T e d a

v bode 1/

obžalovaní Q. A. a G. X.

-spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci

v bode 2/

obžalovaný Q. A.

-neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku

č í m s p á c h a l i

v bode 1/

obžalovaní Q. A. a G. X.

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

§

v bode 2/

obžalovaný Q. A.

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j ú :

obžalovaný Q. A.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. I/, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

§ 41

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému Q. A. ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

obžalovaný G. X.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému G. X. ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 02. augusta 2019 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV, pod sp.zn. 1 Pv 591/18/1104 obžalobu na obvineného G. X. a obvineného Q. A. na tom skutkovom základe, že v bode 1/ obžaloby obvinení G. X. a Q. A. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 15. decembra 2018 v čase okolo 19.15 hod. na ulici Lamačská cesta v Bratislave, pri zástavke MHD „Patrónka“ v smere do centra, pristúpili k poškodenému maloletému L.K., nar. XX.XX.XXXX, ktorý tam čakal na autobus a začali poškodenému vulgárne nadávať, následne obžalovaný G. X. poškodeného proti jeho vôli pritlačil k zábradliu nachádzajúcemu sa pri vyššie uvedenej zástavke v bezprostrednej blízkosti stĺpu verejného osvetlenia č. 009/021 a dal poškodenému facku, zatiaľ čo obžalovaný Q. A. prehľadal poškodenému vrecká na bunde, obžalovaný G. X. udrel poškodeného rukou zovretou v päšť do oblasti tváre, čím mu spôsobil podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára ľahké zranenie a to odreninu a opuch v oblasti pravého líca a pravého oka, zatiaľ čo obžalovaný Q. A. strhol poškodenému z krku zavesenú tašku, ktorú hneď odhodil na zem, následne začali obaja obžalovaní na poškodeného kričať nech im dá svoj mobilný telefón, poškodený v obave o svoj život a zdravie vytiahol mobilný telefón značky Lenovo Vibe C2, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby v hodnote 35,-- Euro z vnútorného vrecka svojej mikiny a podal ho obžalovanému G. X., následne obaja obžalovaní utiekli a nastúpili na autobus č. 63, ktorým z miesta činu odišli. Týmto protiprávnym konaním mali naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Trestného zákona (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. Obvinený Q. A. v bode 2/ obžaloby mal naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. pretože od presne nezisteného času až do 10.30 hod dňa 12.marca 2019, kedy bol na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava IV, ulica M.Sch. Trnavského č. 1 zadržaný podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku u seba neoprávnene prechovával skladačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 57 mg metamfetamínu s obsahom viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamín a túto dobrovoľne vydal v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku príslušníkom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný Q. A. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe pod bodom 1/, ku skutku pod bodom 2/ vypovedal, že je vinný, obžalovaný G. X. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe pod bodom 1/.

Súd vo veci vykonal dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

-výsluch obžalovaného Q. A. v prípravnom konaní dňa 13.03.2019 - č. I. 65-70, dňa 12.06.2019 - č. I. 84-87- využil svoje právo a vo veci nevypovedal, na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 a dňa 11.11.2019

-výsluch obžalovaného G. X. v prípravnom konaní dňa 28.05.2019 - č. I. 71-83, dňa 10.07.2019 - č. I. 88-98, na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 a dňa 11.11.2019

-výsluch svedka a zároveň poškodeného E. A. v prípravnom konaní dňa 08.03.2019 - č. I. 102-108, dňa 13.03.2019 - č. I. 111-119, dňa 28.05.2019 - č. I. 139-144, na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019

-výsluch svedkyne Z. A. - matky poškodeného v prípravnom konaní dňa 30.01.2019 - č. I. 99-101, dňa 03.07.2019 - č. I. 146-148, na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019

-oboznámené boli:

-zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 12.03.2019 s fotodokumentáciou a CD-diskom

-zápisnica o rekognícii osoby zo dňa 17.04.2019 s fotodokumentáciou a CD-diskom

-v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Tr.por. boli oboznámené znalecké posudky
-znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava - z odboru kriminalistika, odvetvie daktyloskopia - na vaku poškodeného - daktyloskopické stopy neboli vhodné na daktyloskopické skúmanie

-znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava - z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistickej biológie a kriminalistickej genetickej analýzy - porovnávacím materiálom bol vak, šnúrka poškodeného DNA pochádzali najmenej od dvoch osôb. Osobu „E. A.“ (poškodený) - nebolo možné vylúčiť ako pôvodcu časti biologického materiálu v zmiešaných biologických stopách. DNA profily uvedených stôp boli kombináciou profilov DNA porovnávacej vzorky bukálneho výberu označenej „E. A.“ a ešte jednej osoby. Nestotožnené časti zmiešaných DNA profilov neboli využiteľné na individuálnu identifikáciu

-znalecký posudok znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Klaudia Stanislavová vo vzťahu k obžalovanému Q. A. - znalkyňa bola na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 osobne vypočutá

-znalecký posudok znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Klaudia Stanislavová vo vzťahu k obžalovanému G. X. - znalkyňa bola na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 osobne vypočutá

-CD kamerové záznamy

-autobusu MHD č. 37 - ktorý vychádzal z konečnej zastávky Záhorská až do jeho príchodu na zastávku Patrónka

-autobusu MHD č. 63, ktorý odchádzal zo zastávky Patrónka a to až do jeho príchodu na konečnú zastávku

-z priestorov zastávky MHD Patrónka zo dňa 15.12.2018

-zo dňa 15.12.2018 autobusu MHD linka č. 37

-zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou a CD-diskom - z ktorého bolo preukázané, že miesto činu sa nachádzalo v Bratislave, v blízkosti autobusovej zastávky MHD Patrónka pri stĺpe verejného osvetlenia č. 009/021. Zároveň sa tu nachádzalo zábradlie, o ktoré mali páchatelia (obžalovaní) pritlačiť poškodeného

-správa od Orange Slovensko, a.s. - ohľadom telefónneho čísla obžalovaného G. X. - XXXXX XXXXXX.

-výpisy spoločnosti Orange Slovensko, a.s. z uskutočnenej telefonnickej prevádzky v listinnej podobe za časové obdobie od 15.decembra 2018 19:15:00 hod. do 11.marca 2019 23:59:59 hod.

-lekárske správy vo vzťahu k poškodenému E. A. - z ktorých bolo preukázané, že tento utrpel odreninu a opuch v oblasti pravého líca a pravého oka

-z odborného vyjadrenia v súvislosti s ohodnotením jeden kus mobilného telefónu značky Lenovo Vibe C2, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX čiernej farby, ktorý bol zakúpený v mesiaci december 2017 - bola hodnotená stanovená ku dňu 15.december 2018 na čiastku 35,-- Euro

-z výpisu obchodného registra ku dňu 15.februá 2019 bolo preukázané, že spoločníkom a konateľom spoločnosti CMB Consulting s.r.o. so sídlom Štefánikova 885/21, Bratislava je Z. A. (matka poškodeného). Vlastníkom mobilného telefónu, ktorého číslo je XXXX XXXXXX - je spoločnosť CMB Consulting s.r.o.

Vo vzťahu k obžalovanému Q. A. bol zabezpečený

-výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - za časové obdobie od 19.10.2017 do 10.07.2019 z ktorého vyplynul len priestupok majetkového charakteru (dňa 19.10.2017 - uložená bloková pokuta vo výške 20,-- Euro).

-odpis registra trestov - z ktorého vyplynulo celkove šesť záznamov - z toho je uvedené, že v štyroch prípadoch sa na jeho osobu hľadí akoby nebol odsúdený. Posledné odsúdenie vo vzťahu k obžalovanému Okresným súdom Bratislava V, pod sp.zn. 6T/22/2012 - kedy bol dňa 17.10.2012 vydaný trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.novembra 2012 - vo veci bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava I, pod sp.zn. 4T/61/2003, zo dňa 21.01.2004 - v danom prípade išlo o trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1 Tr.zák. - č. 140/1961 Zb.

-lustrácia v Sociálnej poisťovni vo vzťahu k obžalovanému od 01.01.2015 ku dňu 20.08.2019, z ktorého vyplynulo, že tento vykonával dohody o pracovnej činnosti u viacerých zamestnávateľov - kde bol uvedený vymeriavací základ - ale bol tiež u niektorých dohôd o pracovnej činnosti uvedený ako vymeriavací základ 0,00.

Vo vzťahu k obžalovanému G. X. bol zabezpečený

-výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - za časové obdobie od 21.09.2018 do 10.07.2019 z ktorého vyplynuli dva priestupky všeobecného charakteru (dňa 28.05.2019 - uložené napomenutie za rušenie nočného klúdu a dňa 21.09.2018 - pokuta vo výške 20,- Euro za neoprávnený prechod cez koľaje)

-odpis registra trestov - z ktorého vyplynuli dva záznamy - z toho jednom prípade sa hľadí na jeho osobu akoby nebol odsúdený (Okresný súd Bratislava II, sp.zn. 1T/207/2006) a dňa 30.11.2017 bol vo vzťahu k obžalovanému vydaný trestný rozkaz Okresným súdom Bratislava III, sp.zn. 3T/154/2017, ktorým bol uznaný vinným podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní šesťnásť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky - t.j. lehota podmieneného odsúdenia má uplynúť dňa 19.decembra 2019 - pretože trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 19.decembra 2017.

-lustrácia v Sociálnej poisťovni vo vzťahu k obžalovanému od 01.01.2015 ku dňu 20.08.2019 nevyplýval žiadny zamestnávateľ - i keď obžalovaný vypovedal, že vykonával práce rôzneho druhu z ktorých mal mesačný príjem okolo 300,- Euro. O svojej osobe vypovedal, že je vedený na úrade práce, ale nie je poberateľom sociálnych, resp. iných dávok od štátu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

-k skutku pod bodom 1/

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 15.decembra 2018 v čase okolo 19.15 hod. na ulici Lamačská cesta v Bratislave, pri zástavke MHD „Patrónka“ v smere do centra, pristúpili k poškodenému maloletému L.K., nar. XX.XX.XXXX, ktorý tam čakal na autobus a začali poškodenému vulgárne nadávať,

Obžalovaný Q. A. sa s obžalovaným G. X. poznali. Stretli sa náhodne aj v predmetný deň na zastávke v Záhorskej Bystrici pri Tesco, v mestskej časti Bratislava IV kde popíjali i alkoholické nápoje. Obžalovaný G.M. X. podľa svojej vlastnej výpovede si aplikoval v predmetný deň i pervitín. Spoločne išli mestskou hromadnou dopravou autobusom č. 37, ktorý išiel i smerom na Patrónku. Obaja si sadli v autobuse do zadnej jeho časti - ku dverám - kde podľa výpovede obžalovaného G. X. tiež požívali alkoholické nápoje, ktoré mali v ploskačke ako i energetický nápoj, ako i jedlo a aj jedli a pili. Predmetný autobus nebol plný ľudí.

Podľa výpovede obžalovaný Q. A. si vybral svoj mobilný telefón, ktorý i zapol na elektrický prúd a pozeral do neho. Obdobne vypovedal i obžalovaný G. X. - ktorý si prostredníctvom mobilného telefónu písal so svojou priateľkou.

Obaja obžalovaní vystúpili na zastávke Patrónka.

Svedok a zároveň poškodený E. A. vypovedal, že spoločne so svojimi dvoma kamarátmi nastúpili tiež do predmetného autobusu č. 37. Pokiaľ išlo o predmetné osoby - kamarátov pod menom L. a F. - týchto

poškodený nepoznal dlhý čas - podľa jeho výpovede na hlavnom pojednávaní sa s nimi zoznámil v predmetný deň cez iných svojich kamarátov, s ktorými bol tiež v predmetný deň. V autobuse si oni sadli - do tzv. „štvorky“. Na zastávke Patrónka vystúpil len on - pretože osoby, ktoré s ním nastupovali do autobusu vystúpili skôr.

Z prehratého kamerového záznamu autobusu č. 37 boli preukázané skutočnosti, ktoré súd vyššie rozviedol.

Obžalovaní zhodne vypovedali, že predmetné osoby vrátane svedka a zároveň poškodeného obžalovaného Q. A. zosmiešňovali, smiali sa na ňom a tiež sa predmetní chlapci vrátane poškodeného rozprávali o ich oblečení. Potvrdené bolo a zároveň preukázané - že predmetný obžalovaný Q. A. má skutočne zdravotný viditeľný problém na tvári (i z prehratého záznamu predmetný zdravotný problém bol viditeľný).

Ohľadom výsmechu na obžalovanom Q. A. sa predmetný svedok nevyjadroval v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní k predmetným týmto skutočnostiam svedok vypovedal, že podľa neho mali oblečenie „bezdomovecké“, bližšie ho popísať nevedel.

Nielen z výpovede obžalovaných, ale i svedka a zároveň poškodeného - ako i z prehratého kamerového záznamu v súvislosti s autobusom č. 37 - mal súd preukázané, že všetky tri osoby vystúpili na zastávke Patrónka z autobusu.

Kým obaja obžalovaní vystúpili zo zadnej časti autobusu č. 37, poškodený vystúpil z predmetnej časti autobusu - pretože po tom, čo predmetní kamaráti vystúpili z autobusu na inej skoršej zastávke pred Patrónkou poškodený sa presunul do prednej časti autobusu k predným dverám pri vodičovi a tak vystúpil z autobusu cez predné dvere nachádzajúce sa pri vodičovi autobusu.

Svedok a zároveň poškodený vypovedal, že po tom, čo vystúpil z predmetného autobusu č. 37 pristúpili ku nemu obaja obžalovaní. Obžalovaní predmetnú skutočnosť tiež nepopreli. Ako dôvod a teda motív uviedli, že poškodenému dali „výchovné“ z dôvodu jeho a jeho kamarátov správania v predmetnom autobuse. O tom, že vulgárni vo vzťahu k jeho osobe boli obžalovaní vypovedal poškodený už v prípravnom konaní a na tejto časti výpovede v celom rozsahu trval. Poškodený vypovedal, že obžalovaní boli najprv len vulgárni, nevyhrážali sa mu a ani mu ničím nehrozili.

následne obžalovaný G. X. poškodeného proti jeho vôli pritlačil k zábradliu nachádzajúcemu sa pri vyššie uvedenej zastávke v bezprostrednej blízkosti stĺpu verejného osvetlenia č. 009/021 a dal poškodenému facku,

Ako bolo vyššie konštatované na predmetnej zastávke vystúpili obaja obžalovaní ako i svedok a zároveň poškodený E. A..

Z predmetného kamerového záznamu v súvislosti s autobusom č. 37 - vidieť ako obaja obžalovaní v čase o 19:10:25 hod. dňa 15. decembra 2018 po tom, čo z autobusu vystúpili smerovali zrýchleným krokom smerom k prednej časti zastávky na križovatke.

I z následného kamerového záznamu - ktorý zachytával koniec predmetného útoku vo vzťahu ku poškodenému - ide o miesto, ktoré označil v rámci svojej výpovede svedok a zároveň poškodený.

Predmetné miesto útoku obžalovaných na poškodeného bolo pri stĺpe verejného osvetlenia pod č. 009/021 kde sa nachádza i zábradlie. Súd v tejto časti nemal dôvod neveriť výpovedi poškodeného, ktorý vypovedal, že vyšší (obžalovaný G. X. - tento podľa jeho vlastnej výpovede mal výšku 192 cm) ho k predmetnému zábradliu pritlačil.

Ani sám obžalovaný G. X. nepoprel - že by poškodenému nedal facku. Na svoju obranu vypovedal, že to mala byť tzv. „výchovná“ z dôvodu, že poškodený sa posmieval v autobuse obžalovanému Q. A. na jeho zdravotný tvárový problém. Potvrdil, že predmetnú facku dal poškodenému a následne jednu dal omylom i obžalovanému Q. A.. To, že obžalovaný Q. A. mal na tvári zranenie - bolo vidieť následne i z kamerového záznamu autobusu č. 63 - kde si obžalovaný utiera predmetnú tvár od krvi a následne obaja obžalovaní vychádzajú z predmetného autobusu č. 63.

I keď je k dispozícii kamerový záznam z predmetného autobusu č. 37 - z neho nie je vidieť - či skutočne sa poškodený posmieval v autobuse obžalovanému. Predmetný kamerový záznam v tejto časti detailnejšie neukazuje na predmetné skutočnosti - a nezameriava sa konkrétne na ne. Je vidieť na predmetnom kamerovom zázname - že v autobuse skutočne neďaleko od obžalovaných sedel nielen poškodený, ale i jeho kamaráti.

I sám poškodený potvrdil, že prvý úder, ktorý dostal od obžalovaného G. X. (vyššieho) bola najprv len facka.

zatiaľ čo obžalovaný Q. A. prehľadal poškodenému vrecká na bunde,

I keď obžalovaný Q. A. poprel, že by poškodenému prehľadal vrecká na bunde - o predmetnej skutočnosti vypovedal po celý čas dokazovania svedok a zároveň poškodený.

Predmetný svedok a zároveň poškodený vypovedal, že ako bol pritlačený k predmetnému zábradliu nižší (obžalovaný Q. A. - ktorý vypovedal, že je vysoký 170 cm) mu prehľadal vrecká na jeho bunde. Pri tomto bol osobne prítomný aj spoluobžalovaný G. X..

O svojej osobe svedok vypovedal, že mal výšku v žalovanom čase 174 cm.

V tejto súvislosti však súd poukazuje i na výpoveď obžalovaného G.Š. X. - a jeho výpoveď, ktorú vykonal dňa 28.05.2019 kde na otázku vyšetrovateľa: „prehľadal A. vrecká chlapca?“ - vypovedal - „pobúchal mu po nich“.

obžalovaný G. X. udrel poškodeného rukou zovretou v päšť do oblasti tváre,

I keď obžalovaný G. X. v prípravnom konaní vypovedal, že on poškodenému dal iba jednu facku ale, že pár faciek dostal od obžalovaného Q. A. - súd opätovne poukazuje na výpoveď svedka a zároveň poškodeného.

Tento opätovne potvrdil, že vyšší (obžalovaný G.Š. X.) mu dal päšťou do oblasti tváre. Prvý úder, ktorý mal od predmetného obžalovaného bola facka.

čím mu spôsobil podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára ľahké zranenie a to odreninu a opuch v oblasti pravého líca pravého oka,

Predmetné skutočnosti boli preukázané z lekárskeho správy Národného ústavu detských chorôb, oddelenie urgentného príjmu, chirurgická ambulancia so sídlom v Bratislave zo dňa 16.decembra 2019 00:53 hod.

Ošetrojúci lekár skonštatoval odreninu a opuch v oblasti pravého líca pravého oka ktoré charakterizoval ako ľahké zranenie s tým, že poškodenému doporučil kludový režim, ľahkú stravu, masť a jeho stav sledovať 48 hodín. V prípade, že by u neho nastali ťažkosti (porucha vedomia, dezorientácia, zvracanie, malátnosť, ospalosť, zmeny správ, neklud, bolesti hlavy, kŕče) nariadil zákonnému zástupcovi ihneď kontrolu. Toto podľa spisového materiálu nenastalo.

I z predmetnej lekárskej správy bolo tak preukázané, že poškodený tak utrpel ako odreninu tak i opuch v oblasti pravého líca pravého oka. Predmetné zranenia boli čerstvé. Ako vyplýva z predmetných lekárskeho správy - ošetrovanie bolo vykonané ihneď po predmetnom žalovanom skutku v priebehu niekoľkých hodín.

I matka poškodeného potvrdila, že na synovi videla zranenia - podliatinu pod okom, roztrhnutú bundu.

zatiaľ čo obžalovaný Q. A. strhol poškodenému z krku zavesenú tašku, ktorú ihneď odhodil na zem,

Pokiaľ ide o predmetnú zavesenú tašku, ktorú mal mať podľa výpovede poškodený zavesenú na krku k tomuto súd uvádza:

Z kamerového záznamu - v čase ukončenia incidentu medzi obžalovanými a poškodeným je zreteľne vidieť na zemi - čierny predmet - nevyučujú, že mohlo ísť o predmetnú taštičku.

Sám poškodený vypovedal, že predmetnú taštičku mu nezobrali obžalovaní, túto od neho nežiadali - len mu ju vytrhli - predmetné vytrhnutie mohlo nastať spôsobom - keďže poškodený vypovedal, že mu ju vytrhol nižší (obžalovaný Q. A.) pri predmetnom fyzickom útoku. Predmetnú taštičku, tak ako vypovedal poškodený mohol mať zavesenú na krku - pretože z kamerového záznamu (v čase keď bol ešte v autobuse č. 37) nevyplývalo, že by predmetný poškodený niečo držal v ruke takéhoto charakteru.

následne začali obaja obžalovaní na poškodeného kričať nech im dá svoj mobilný telefón, poškodený v obave o svoj život a zdravie vytiahol mobilný telefón značky Lenovo Vibe C2, IMEI: 8XXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby v hodnote 35,-- Euro z vnútorného vrecka svojej mikiny a podal ho obžalovanému G. X.,

Obaja obžalovaní v celom rozsahu počas celého dokazovania popreli, že by od poškodeného žiadali - aby im vydal svoj mobilný telefón.

Preukázané z kamerového záznamu v čase keď boli v autobuse č. 37 - že obaja obžalovaní disponovali mobilným telefónom.

Pokiaľ išlo o mobilný telefón poškodeného k tomuto súd uvádza:

Matka poškodeného - svedkyňa Z. A. vypovedala a zároveň predložila doklady súvisiace s predmetným mobilným telefónom.

V danom prípade išlo o mobilný telefón značky Lenovo Vibe C2, čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX. SIM karta predmetného mobilného telefónu bola evidovaná na spoločnosť matky poškodeného - Z. A., ktorej bola táto konateľkou a spoločníčkou (CMB Consulting, s.r.o.). I keď predmetná svedkyňa podľa jej výpovede už nedisponovala dokladom o kúpe predmetného mobilného telefónu - predložila však krabicu predmetného mobilného telefónu, v ktorej bol zakúpený (z neho vyplynula predmetná identifikácia mobilného telefónu - typ mobilného telefónu, ako i vyššie uvedené IMEI mobilného telefónu).

Svedok a zároveň poškodený po celý čas dokazovania (ako prípravného konania, tak i pred súdom) vypovedal v súvislosti s predmetným mobilným telefónom - že tento v predmetný deň mal pri sebe.

I matka - svedkyňa Z. A. po celý čas dokazovania vypovedala, že v predmetný deň telefonovala so synom okolo 19:00 hod. (pred predmetným skutkom) - že už nastupuje na autobus a bude doma. Keďže do času - okolo 19:30 hod. nebol doma začala mu telefonovať na predmetný mobilný telefón, ktorý už bol nedostupný. Domov bez mobilného telefónu prišiel okolo 20:00 hod. - kedy jej okrem toho, že bol prepadnutý, vystresovaný jej tiež povedal, že po tom, čo bol prepadnutý mu bol odcudzený i mobilný telefón.

Svedok a zároveň poškodený vypovedal, že predmetný mobilný telefón od neho obaja obžalovaní žiadali a to - že mu hovorili „daj mobil, daj mobil“.

Keďže ako vypovedal mal pred nimi strach predmetný mobilný telefón vytiahol cez mikinu, ktorú mal na sebe - lebo ho mal vo vnútornom vrecku vytiahol ho cez pravé vnútorné vrecko a odovzdal im ho.

následne obaja obžalovaní odišli a nastúpili na autobus č. 63, ktorým z miesta činu odišli.

Z kamerového záznamu - založeného v spisu bolo preukázané, že po tom, čo predmetný incident bol ukončený prichádzal autobus pod č. 63 - do ktorého obaja obžalovaní nastúpili.

Z kamerového záznamu je jasne vidieť - že obaja obžalovaní z predmetného inkriminovaného miesta išli zrýchleným krokom do predmetného autobusu.

Svedok a zároveň poškodený - je vidieť, že niečo hovorí a ukazuje a pozerá po smere odchodu oboch obžalovaných.

Preto súd nevyklučuje - to čo vypovedal poškodený - začal volať „okradli ma okradli ma“ - ale mal taký zoslabnutý hlas z toho, čo sa stalo a bol v šoku - takže nikto z ľudí čo boli na zastávke nereagovali, buď ma nepočuli alebo im to bolo jedno - č. l. 114 - zadná strana.

V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď svedkyne Z. A. - matky poškodeného, ktorá po celý čas dokazovania (i keď osobne nebola prítomná pri predmetnom incidente medzi obžalovanými a jej synom) vypovedal, že keď prišiel syn domov bol vystresovaný a vystrašený. Syn (poškodený) jej opísal skutočnosti - tak ako ich reprodukoval i samotný poškodený v rámci svojej výpovede. Ona sama videla na synovi podliatinu pod okom. Mala za to, že jeho psychický stav bol, že bol otrásený a vystresovaný. Nakoľko bol vystrašený a bál sa - že by mu mohli ublížiť tak im (obžalovaným) dal mobilný telefón.

Práve v dôsledku predmetných skutočností - bolo zo strany poškodeného (za prítomnosti matky) ihneď podané i trestné oznámenie - 15. december 2018 v čase o 21:20 hod. Poškodený v predmetný večer bol i lekársky ošetrený - o čom svedčili lekárske správy založené v spise.

Pokiaľ ide o oblečenie poškodeného tento vypovedal že v predmetný večer mal na sebe čiernu bundu, hrubú mikinu s kapucňou a bielu čiapku. Pod očami mal šatku a šál na krku. Vypovedal, že v podstate mu bolo vidieť iba oči. Toto korešpondovalo i s kamerovým záznamom autobusu č. 37 - keď nastúpil do predmetného autobusu.

I samotní obžalovaní vypovedali, že vek poškodeného odhadnúť nevedeli pretože bol oblečený tak ako je to vyššie rozvedené.

-k skutku pod bodom 2/

od presne nezisteného času až do 10.30 hod dňa 12.marca 2019, kedy bol na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava IV, ulica M.Sch. Trnavského č. 1 zadržaný podľa 85 ods. 1 Trestného poriadku u seba neoprávnene prechovával skladačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 57 mg metamfetamínu s obsahom viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamín

Obžalovaný ku predmetnému skutku kladenému za vinu sa priznal v celom rozsahu. Potvrdil, že predmetný metamfetamín si zadovážil od nestotožnenej osoby. Predmetný metamfetamín prechovával do dňa 12.marca 2019 do 10:30 hod.

Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz bolo znaleckým skúmaním preukázané, že veci, ktoré boli zo strany obžalovaného dobrovoľne vydané dňa 12.marca 2019 boli - papierová skladačka obsahujúca jemno podvrvený biely kryštalický materiál homogénny - bez viditeľných prímiesí s hmotnosťou 57 mg, dve prázdne jednorázové inzulínové injekčné striekačky s oranžovým krytom ihly so zotretou stupnicou a prázdna jednorázová inzulínová injekčná striekačka s oranžovým krytom ihly „BD U-100 Insulin 1 ml“: V predmetnej papierovej skladačke bol biely kryštalický materiál s hmotnosťou 57 mg - ktorý obsahoval viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamín. V dvoch prázdnych inzulínových striekačkách bola zistená prítomnosť stôp po metamfetamíne. V prázdnej jednorázovej inzulínovej injekčnej striekačke s oranžovým krytom ihly „BD U-100 Insulin 1 ml“ nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok.

túto dobrovoľne vydal v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku príslušníkom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV,

Ako bolo preukázané zo zápisnice o vydaní veci z predmetného dňa - t.j. 12.marca 2019 a predmetnej hodiny - 10:30 hod (č. l. 190) obžalovaný dobrovoľne vydal tri kusy plastových injekčných striekačiek spolu s jedným kusom papierovej skladačky s obsahom neznámej kryštalickej látky bielej farby. Predmetný úkon bol skončený dňa 12.marca 2019 o 10:55 hod.

O dobrovoľnosti vydania obžalovaným svedčí predmetná zápisnica o vydaní veci.

príčom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Metamfetamín je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento právny stav veci:

K skutku pod bodom 1/

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný Q. A. a obžalovaný G. X. svojím konaním naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. - pretože - spoločným konaním použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci vo vzťahu ku poškodenému E. A..

Závažnejšou formou páchatelstva je spolupáchatelstvo (§ 20 Tr. zák.). Trestný zákon spolupáchatelstvo v § 20 definuje takto: „Ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.“ Z uvedenej definície spolupáchatelstva vyplývajú nasledovné podmienky:

- spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb (objektívna podmienka),
- úmysel k tomu smerujúci (subjektívna podmienka).

Pre spoločné konanie je charakteristická priama a osobná účasť na čine. Spoločné konanie spočíva v tom, že každý z páchatel'ov môže uskutočniť celé konanie, každý môže vykonať len časť konania predpokladaného v skutkovej podstate a každý zo spolupáchatel'ov vykoná určitú činnosť, ktorá sa až ako celok posudzuje ako trestný čin.

Pri spolupáchateľstve nie je rozhodujúce, či každý z páchatel'ov použil násilie, lebo konkrétnu účasť na lúpeži si spolupáchatelia môžu rozdeliť ako to bolo i v tomto prípade.

Na naplnenie pojmu spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák. nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe, avšak prispenie je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a tak je objektívne a subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

I v tomto prípade kým obžalovaný G. X. fyzicky napadol poškodeného - tým, že mu dal najskôr facku predtým ako ho pritlačil k zábradliu následne obžalovaný Q. A. mu prehľadal vrecká na bunde a následne obžalovaný G. X. ho udrel rukou zovretou v pásť do oblasti tváre, obžalovaný Q. A. mu strhol z krku zavesenú tašku pri predmetnom útoku a žiadali poškodeného o vydanie mobilného telefónu.

Pod násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násilie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného - ako to bolo i v tejto veci.

Tak tomu bolo i v tomto prípade - poškodený si bol vedomý fyzickej prevahy útočníkov - navyiac títo boli dvaja. Išlo o dospelé osoby. Ako sám poškodený vypovedal mal obavy z predmetných útočníkov a obavu pred ich ďalším násilím - ktoré bolo najskôr vulgárneho charakteru a následne prerástlo do fyzického útoku zo strany obžalovaných. Vo vzťahu k obžalovaným neprejavil odpor a „podrobil sa vôli páchatel'ov“.

Predmetné násilie smerovalo proti poškodenému. Išlo o útok priamo proti telu napadnutého.

Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu intenzita násilia nie je rozhodujúca.

Zmocnením veci sa rozumie keď páchatel' získa možnosť voľne s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci.

Trestný čin lúpeže je dokonáný už samotným použitím násilia ako to bolo v tejto trestnej veci v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

I keď obžalovaní popreli odcudzenie mobilného telefónu poškodeného - súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatoval, že títo sa predmetnej veci zmocnili spôsobom, že získali možnosť voľne s predmetnou vecou nakladať s vylúčením poškodeného, ktorý ju do predmetného času mal vo svojej moci i keď nebol jej vlastníkom - mal ju vo svojej dispozícii - pretože predmetná vec mu bola zverená jeho matkou. Zmocnili sa tak predmetnej veci násilím jeho získania, čo sa im aj podarilo. Predmetný trestný čin bol dokonáný už samotným použitím násilia zo strany obžalovaných v úmysle sa predmetnej veci zmocniť.

Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu zo strany obžalovaných išlo o úmysel priamy - naň sa vzťahovalo tak násilné konanie - ktorým chceli prekonať odpor obeť. Cieľom bolo zmocnenie sa mobilného telefónu.

I keď obžalovaní predmetné skutočnosti popreli a vypovedali, že ich úmyslom bolo - aby mal poškodený príručku - tzv. „výhovné“ - aby sa do budúcnosti neposmieval z iných ľudí (v súvislosti s obžalovaným Q. A. a jeho viditeľným zdravotným problémom) - následne ich protiprávne konanie už smerovalo ku žalovanému trestnému činu - zločinu lúpeže. Pokiaľ by sledovali len cieľ „výhovnej príručky“ - tak by poškodeného nepritlačili k zábradliu, neprehľadávali by ho, fyzicky by ho opätovne neudreli a nežiadali od neho mobilný telefón.

Súd preto protiprávne konanie obžalovaných subsumoval a teda kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák.

Na rozdiel od obžaloby predmetné protiprávne konanie nekvalifikoval podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - t.j. neaplikoval kvalifikovanú skutkovú podstatu žalovaného trestného činu - čin spáchaný na chránenej osobe.

Podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. - predmetný čin podľa obžaloby prokurátora mali dokonáť na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 127 ods. 1 Tr.zák. pod pojmom dieťa na účely Trestného zákona sa rozumie osoba, ktorá a/ je mladšia ako osemnásť rokov

b/ ak nenadobudla plnoletosť už skôr.

Podmienka pod písmenom b/ nebola naplnená.

Podmienka pod písmenom a/ bola preukázaná - poškodený v čase dokonania žalovaného skutku bol osobou mladšou ako osemnásť rokov - ale nebola táto okolnosť naplnená vo vzťahu k obom obžalovaným.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na tieto dôkazy, ktoré boli vykonané:

-kamerové záznamy - z autobusu č. 37 - t.j. kedy poškodený nastúpil do predmetného autobusu spoločne s predmetnými kamarátmi - ukazujú - že skutočne predmetný poškodený mal na sebe čiapku, mikinu, zimnú bundu a šatku cez ústa. Nebolo mu vidieť do tváre - jeho vek a označiť tento vek.

-na hlavnom pojednávaní dňa 02.októbra 2019 vypovedal predmetný poškodený ohľadom svojho oblečenia - že mal čiernu bundu, hrubú mikinu s kapucňou, bielu čiapku, čierno-bielu šatku, ktorá bola s lebkou. Nevedel uviesť, prečo ju mal pod očami. Potvrdil tak skutočnosti, ktoré vypovedali obžalovaní

-v rámci ďalšieho kamerového záznamu predmetného večera - pri ukončení predmetného protiprávneho konania zo strany obžalovaných - bolo vidieť poškodeného - ktorý na hlave už čiapku nemal a bolo mu teda vidieť do tváre.

Tu však súd poznamenáva, že i keď bolo čiastočne osvetlenie na predmetnom mieste - priebeh celého incidentu trval veľmi krátky čas a z takéhoto rýchleho stretu je len veľmi ťažké odhadnúť - vek (v danom prípade poškodeného -naviac súd poznamenáva, že skutok bol dokonaný dňa 15.decembra 2018 vo večerných hodinách a dňa 22.februára 2019 svedok by mal osemnásť rokov a súd keďže kamerové záznamy tu neboli - nedisponoval - kedy došlo ku skutočnosti - že na hlave už čiapku, mikinu a cez ústa šatku nemal. Toto neozrejmil ani samotný poškodený - lebo i sám poškodený vypovedal, že po celý čas bol na tvári zahalený - a súd vyššie uvedené vzhliadol len z kamerového záznamu a to len vtedy keď už prichádzal autobus č. 63 - do ktorého následne nastúpili obaja obžalovaní.

Keďže celý priebeh fyzického útoku nebol zaznamenaný na kamerových záznamoch - bol len kamerový záznam výstupu poškodeného - kedy je zahalený ako je vyššie uvedené i výpoveďou samotného poškodeného (že mu bolo v súvislosti s tvárou vidieť len oči) a už následne ukončenie fyzického konfliktu a odchod oboch obžalovaných - nie je zistené - kedy - v ktorých momentoch malo dôjsť k tomu, že bolo poškodenému vidieť do tváre.

Z uvedeného tak vyplýva, že išlo o rýchly priebeh predmetného útoku - pri ktorom sa obžalovaní zameriavali v prvom rade na „výchovné riešenie“ a následne na získanie vecí.

Celý priebeh incidentu mal veľmi rýchly priebeh - vychádzajúc z predmetných kamerových záznamov - výstup z autobusu č. 37 ako poškodeného 19:10:20 hod. tak i obžalovaných - 19:10:25 hod. dňa 15.12.2018. Autobus č. 63 - do ktorého nastupujú obaja obžalovaní prichádza na predmetnú autobusovú zastávku Patrónka v čase o 19:18:47 hod. dňa 15.12.2018.

Pokiaľ ide o oblečenie poškodeného tento vypovedal, že v predmetný večer mal na sebe oblečené - čiernu bundu, hrubú mikinu s kapucňou a bielu čiapku. Pod očami mal šatku a šál na krku. Vypovedal, že v podstate mu bolo vidieť iba oči. Toto korešpondovalo i s kamerovým záznamom autobusu č. 37 - keď nastúpil do predmetného autobusu.

I samotní obžalovaní vypovedali, že vek poškodeného odhadnúť nevedeli pretože bol oblečený tak ako je to vyššie rozvedené.

Obžalovaný Q. A. na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 vypovedal - na otázku obhajcu - „v akom veku ste odhadovali poškodeného?“ - „odhadoval som ho, že je starší, lebo je vyšší (poškodený vypovedal, že má výšku 174 cm, obžalovaný vypovedal, že má výšku 170 cm).

Obžalovaný G. X. na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 vypovedal, že „ten chalan - chlapík, celý zahalený, šatku mal na tvári, čapicu, veľkú bundu“.

Pri rozhodovaní súd hodnotí skutkový stav i z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené.

Z tohto pohľadu potom hodnotí aj to, či skutok, z ktorého boli obžalovaní uznaní vinnými - bol tzv. skutkovej vete vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (rozhodnutie Najvyššieho súdu - zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47/2008).

Podľa § 17 Tr.zák. pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 18 Tr.zák. na priťažujúcu okolnosť alebo na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, sa prihliadne, ak ide o

a/ ťažší následok, aj vtedy, keď ho páchatel' zavinil z nedbanlivosti, ak tento zákon nevyžaduje aj v tomto prípade zavinenie úmyselné, alebo

b/ inú skutočnosť, aj vtedy, keď o nej páchatel' nevedel, hoci o nej vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol, ak tento zákon nevyžaduje, aby o nej páchatel' vedel.

So zreteľom na vyššie uvedené podľa § 139 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. (a contrario) možno spáchanie činu voči dieťaťu - ako chránenej osobe považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len vtedy, ak bol trestný čin spáchaný v súvislosti s vekom takejto osoby.

V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti - rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 117/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 8/2014 - ktorý sa vzťahuje v súvislosti s osobou vyššieho veku - ale je predmetné okolnosti možné použiť i v súvislosti s touto trestnou vecou - pretože - toto rozhodnutie poukazuje na zavinenie vo vzťahu k okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby a podmienky použitia kvalifikačného pojmu „chránená osoba“ - ako je to i v tejto predmetnej veci prejednávanej.

Ustanovenie § 18 Trestného zákona a ustanovenie § 139 ods. 2 Trestného zákona upravujú spôsob riešenia dvoch odlišných právnych otázok, a to jednak otázku zavinenia vo vzťahu k okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a jednak ďalšiu podmienku použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby, spočívajúcu v súvislosti spáchania činu s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Taká súvislosť musí byť daná nielen objektívne, ale z hľadiska páchatel'a aj subjektívne.

V zmysle § 139 ods. 2 Tr.zák. možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (obdobne musí platiť i dieťaťi) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine.

Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel' vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku (dieťaťom) a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Táto subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby sa vyžaduje aj pri kvalifikačnom použití ostatných ustanovení v § 139 ods. 1 pod písmenami a/ až d/ a f/ až i/ Tr.zák. (v prejednávanej veci - § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.).

Vychádzajúc z vyššie citovaného je potrebné uviesť, že podľa § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. (a contrario) možno spáchanie činu voči (na) osobe - dieťaťi - na chránenej osobe považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len vtedy, ak bol trestný čin spáchaný v súvislosti s vekom takejto osoby. Táto súvislosť pritom musí byť daná nielen objektívne, ale z hľadiska páchatel'a aj subjektívne, čo nevyhnutne predpokladá, že páchatel' jednak vie, že poškodený je osobou - dieťaťom a súčasne túto okolnosť subjektívne spája s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Z toho zároveň vyplýva, že skutok (čin) možno právne posúdiť ako spáchaný voči (na) osobe - dieťaťi, iba ak je z jeho popisu zrejmé, že jeho spáchanie bolo u obvineného ovplyvnené (podmienené) vekom poškodeného.

Vychádzajúc z predmetného je nutné vo vzťahu ku prejednávanej veci konštatovať, že ani z formulácie obžaloby nevyplýva - že by obaja obžalovaní vedeli, že poškodený je dieťaťom - uvedený je len dátum narodenia (o ktorom obžalovaní nemohli mať žiadnu vedomosť a iná skutočnosť už uvedená nie je. Z uvedeného teda vôbec nevyplýva, že by obžalovaní vedeli, že poškodený je dieťaťom a ani to, že vek poškodeného bol by motivačným faktorom, ktorý založil alebo podporil ich rozhodnutie spáchať predmetný trestný čin. Možno len vyvodiť objektívnu súvislosť v tom smere, kedy bol poškodený narodený. Žiadnym dokazovaním nebolo dokazovanie ako v prípravnom konaní tak ani na súde - prokurátorom ako nositeľom dôkazného bremena odôvodnené - okrem dátumu narodenia - konštatovaná súvislosť subjektívna obžalovaných - aby mohlo ísť o kvalifikovanú skutkovú podstatu žalovaného trestného činu - zločinu.

Ako bolo po celý čas dokazovania preukázané úmyslom oboch obžalovaných nebolo zaútočiť na poškodeného z dôvodu jeho veku - ale z dôvodu, že tento sa nesprával slušne (smial sa, pozeral sa na obžalovaného.....) a dať mu „výchovnú príručku“ a následne už bolo zo strany obžalovaných - v rámci predmetného fyzického útoku na poškodeného zmocniť sa mobilného telefónu. Preto táto okolnosť nemala žiaden vplyv na motiváciu obžalovaných spáchať trestný čin v súvislosti s jeho vekom, postavením, stavom (viď § 139 ods. 2 Tr.zák.).

V rámci dokazovania, ktoré bolo vykonané súdom - na hlavnom pojednávaní dňa 02.októbra 2019 (čo súd vyššie rozviedol) - predmetná skutočnosť nebola rozptýlená - ale naopak - vzhľadom na predmetnú výpoveď poškodeného (ktorá bola podporená obranou obžalovaných - že poškodený bol úplne zahalený, bolo mu vidieť len oči a teda nie tvár) títo nemohli dôvodne predpokladať že ide o osobu mladšiu ako 18 rokov.

Z ich strany nebol predmetný skutok spáchaný v súvislosti s vekom chránenej osoby (t.j. že by si ho obžalovaní vytipovali, lebo vedeli, že je to dieťa a možno sa tak nebude účinne brániť - z predmetného dokazovania je zrejmé, že takto obžalovaní nepostupovali). Navyiac poškodený nemal napr. školskú tašku na chrbte, školskú uniformu, alebo čokoľvek iné, z čoho by bolo možné jednoznačne určiť ihneď vizuálne, že ide o žiaka, študenta vo veku do 18 rokov, obžalovaní ho navyiac pred žalovaným skutkom nepoznali - čo potvrdili nielen oni, ale i samotný poškodený).

Na druhej strane súd v rámci dokazovania vychádzal z výpovede svedka a zároveň poškodeného v súvislosti s predmetnou prejednávanou vecou.

Súd konštatuje, že pravdivosť tvrdení svedka bolo potrebné posudzovať aj z hľadiska jeho osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ obžalovaným. Pritom však nemožno neopomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak. V tomto konaní sa nepreukázalo, že by poškodený vypovedal nepravdu o podstatných okolnostiach a nezistil ani relevantný motív svedka, na krivé obvinenie obžalovaných.

Súd výpoveď svedka a zároveň poškodeného E. A. považuje za logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, pravdivú a vierohodnú a teda jej prisudzuje rozhodujúcu dôkaznú silu, dostatočnú na preukázanie viny obžalovaných aj s ďalšími vyššie rozvedenými podpornými dôkazmi (výpoveď matky poškodeného, kamerové záznamy, čiastočné priznanie oboch obžalovaných, lekárske správy ohľadom zranení vo vzťahu k poškodenému, doklady súvisiace s mobilným telefónom).

Je pochopiteľné, že obžalovaní popierali spáchanie skutku len v súvislosti s odcudzením predmetného mobilného telefónu - s prihliadnutím na žalovanú právnu kvalifikáciu žalovaného skutku - využili tak podľa súdu zákonné právo, hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaného (všeobecne) musí súd vždy posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinú pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného všeobecne predložiť súdu svoje „alibi“ a tak dodať svojimi vyjadreniami „punc“ úplnej pravdivosti.

Pokiaľ obhajoba dávala súdu za to, že je povinný aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) - vzhľadom na výpoveď obžalovaných a výpoveď svedka - poškodeného - ako hlavného dôkazu - ako už vyššie súd rozviedol výpoveď svedka a zároveň poškodeného nebola osamotená.

Teoreticky však, v prípade, že by súd pripustil opak znamenalo by to, že v prípadoch, kde okrem výpovedí jediného svedka a obžalovaného - by sa vždy musela aplikovať zásada „in dubio pro reo“ a teda obžalovaný by musel byť vždy oslobodený spod obžaloby. Súd tento názor obhajoby nezastáva a považuje ho za neudržateľný (obdobne Okresný súd Bratislava IV, sp.zn. 2 T/116/20013 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 1 To/22/2014, sp.zn. 1 To/100/2014, sp.zn. 2 T/40/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava).

Súd hodnotí dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti a to každý jednotlivito, ale zároveň v ich súhrne. Pri hodnotení výpovedi svedka skúma súd, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej prechádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza.

Len v prípade, že výpoveď svedka má slúžiť ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

V danom prípade tomu tak nebolo (k dispozícii - vyššie rozvedené boli i iné zabezpečené dôkazy) a nevznikla tzv. „dôkazná núdza“ a preto sa nemusela aplikovať zásada „in dubio pro reo“ - vyplývajúca z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por. - použitie, ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli

v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

K skutku pod bodom 2/

Pri právnom hodnotení dokazovaním súd dospel k právnomu záveru, že obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. pretože obžalovaný neoprávnenne prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku.

Prechovávanie sa rozumie akýkoľvek spôsob neoprávneného držania v danom prípade psychotropnej látky. Predmetný metamfetamín obžalovaný prechovával od nezisteného času do dňa 12.marca 2019 - kedy bol vo veci zadržaný v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. U seba mal pervitín (metamfetamín) pre vlastnú spotrebu - pretože ako vyplynulo nielen z výpovede obžalovaného, ale i zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a z výsluchu znalkyne - obžalovaný v čase spáchania skutku bol pravidelným užívateľom drog - ktoré nepredával, ale zadovážoval si pre svoju vlastnú spotrebu. I v tomto prípade, ako vyplynulo z jeho výpovede si túto zadovážil od „nejakého chalana z Pentagonu“ - ktorého meno a priezvisko uviesť nevedel a to asi pred dvoma dňami“ (výsluch bol vykonaný dňa 13.marca 2019).

Metamfetamín je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Preukázanie takto zisteného stavu skutkového veci a okolnosti, ktorého prechádzali vo vzťahu ku obom žalovaným skutkom, i ich konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi.

Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetných trestných činov dospel súd k záveru, že skutky sa stali a že ich spáchali obžalovaní (v bode 1/) a obžalovaný Q. A. aj v bode 2/ a to tak ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

K výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcim trestný čin - predovšetkým v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. Tieto okolnosti súd rozviedol podrobne v časti ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák.

Mieru narušenia páchatel'a všeobecne treba hodnotiť tak podľa spáchaného trestného činu, ako i podľa všetkých okolností, ktoré charakterizujú celú osobnosť páchatel'a z hľadiska jeho občiansko morálneho narušenia.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatel'a a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatel'a a teda i v danej veci.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatel'a a nepôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihliadajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienečný.

Vo vzťahu k obžalovanému Q. A. súd aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák. - (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Obžalovaný dokonal dva samostatné trestné činy - prečin a zločin. Pokiaľ išlo o prečin (skutok žalovaný pod bodom 2/) - vo vzťahu k tomuto sa priznal v plnom rozsahu a to nielen samotným vyhlásením na súde, že zo spáchania predmetného žalovaného skutku je vinný, ale i v samotnom prípravnom konaní. Súd v tejto súvislosti poukazuje na jeho výpoveď zo dňa 13.marca 2018 kde sa ku predmetnému žalovanému skutku priznal v celom rozsahu. Z jeho strany došlo k dobrovoľnému vydaniu predmetnej veci (viď zápisnica č. l. 190-191).

Pokiaľ išlo o trestný čin - zločin v bode 1/ - spáchanie predmetného skutku poprel v časti odcudzenia predmetného mobilného telefónu. Nepoprel však skutočnosti vo vzťahu k poškodenému - a to, že spoločne s obžalovaným G. X. poškodenému bolo vulgárne nadávané, že poškodený dostal podľa jeho výpovede tzv. „výchovnú príručku“.

V tejto súvislosti súd poukazuje na výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní - kde dňa 02.októbra 2019 - vypovedal, že obžalovaných nepozná vôbec - zápisnica z hlavného pojednávania č. l. 13. Na otázku prokurátora - „videli ste obžalovaných v minulosti?“ výpoveď poškodeného bola - „v živote, nikdy nie“.

Zároveň predmetný poškodený sa následne vyjadroval i k samotnému priebehu rekognície - ktorá bola vykonaná v prípravnom konaní.

Súd vo vzťahu k tomuto úkonu skutočne poukazuje na jej neštandardnosť - viď č. l. 130, 134 - kde naozaj fotografie obžalovaného G. X. z albumov - boli iného zvyraznenia ako iné osoby na predmetných fotografiách. Je možné budiť dôvodné podozrenie „k napomáhaniu“ - ale na druhej strane súd poukazuje na výpovede samotných obžalovaných - ktorí sami svojou výpoveďou (v prvom rade obžalovaný Q. A., ktorý bol vypočutý dňa 13.marca 2018 - kde v podstate ako súd vyššie rozviedol skutok vo vzťahu k poškodenému úplne nerozporoval, nepopieral. Navyiac označil sa spolupáchatel'a i druhú osobu - obžalovaného G. X. - ktorý tiež skutok vo vzťahu k poškodenému úplne nerozporoval, nepopieral).

Tým nevznikla dôkazná núdza - pretože i samotní obžalovaní prispeli k čiastočnému vlastnému usvedčeniu vo vzťahu ku protiprávnemu konaniu vo vzťahu k poškodenému). Obžalovaný Q. A. svojou výpoveďou z prípravného konania čiastočne objasnil svoju trestnú činnosť, označil aj druhého páchatel'a - obžalovaného G. X. - ktorého on sám označil a teda identifikoval. Uviedol i rozhodujúce skutkové okolnosti - a práve touto „pomocou“ mali orgány činné v trestnom konaní čiastočne už „zjednodušenie objasnenia trestnej činnosti“. Na druhej strane táto aktivita obžalovaného nebola až v takej rovine - bez ktorej by nebolo možné objasniť prerokovanú trestnú činnosť a preto predmetnú okolnosť neaplikoval do poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák.

Je však potrebné teoreticky konštatovať a aj zdôrazniť - keby obžalovaní od prvého výsluchu úplne popierali spáchanie skutku - vzhľadom i na výpoveď poškodeného v tej časti, že obžalovaných vôbec nepozná - vid' zápisnica z hlavného pojednávania došlo by k značnej dôkaznej núdzi).

Práve vzhľadom na predmetné - úplné priznanie k skutku pod bodom 2/ a skutočnosti vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ - aplikoval ustanovenie § 36 písm. l/ Tr.zák.

Iné poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr.zák. súd nezistil.

Príťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák. súd nezistil.

I keď v danom prípade obžalovanému Q. A. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody - tento bol v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Tr.zák.(ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami.....) a preto v danom prípade neaplikuje sa ustanovenie § 37 písm. h/ Tr.zák. (spáchal viac trestných činov) - pretože táto okolnosť zároveň podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. Tpj/104/2009, zo dňa 14.júna 2010).

Vo vzťahu k obžalovanému Q. A. súd nevzhladol príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. (bol už za trestný čin odsúdený, súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať).

Vo veci súd poukazuje na odpis registra trestov vo vzťahu k obžalovanému. Celkove z odpisu registra trestov vyplynulo šesť záznamov - z toho v štyroch odsúdeniach v odpise registra trestov je konštatované - na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Pokiaľ ide o jedno odsúdenie - kde predmetná skutočnosť nie je konštatovaná výslovne je posledné - Okresný súd Bratislava V, sp.zn. 6 T/22/2012 - ale v danom prípade bolo trestným rozkazom rozhodnuté - že bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava I, sp. zn. 4 T/61/03, zo dňa 21.januára 2004.

Predmetný trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, pod sp.zn. 6 T/22/2012 bolo rozhodnuté dňa 17.10.2012, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2012 - ktorý je uvedený v odpise registra trestov ako posledný - tiež bolo rozhodnuté - upustenie od súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 4 T/61/2003, zo dňa 21.januára 2004.

Predposledné odsúdenie uvedené v predmetnom odpise registra trestov je rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda, pod sp.zn. 2 T/91/2012, trestný rozkaz zo dňa 29.05.2012, právoplatný dňa 29.08.2012 - kde v rámci odsúdenia bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov do 28.februára 2014. I v tomto prípade bez dátumu uvedenia bolo rozhodnuté, že sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený.

Teraz žalovaný skutok vo vzťahu k obžalovanému bol dokonaný dňa 15.december 2018 a 12.marec 2019.

Na margo súd len poznamenáva, že obžalovaný sa podobného skutku v minulosti nedopustil a teda ani akýkoľvek násilný trestný čin. Podľa evidencie priestupkov tiež nevyplynuli priestupky fyzického napadnutia inej osoby.

Vo vzťahu k obžalovanému G. X. súd tiež nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 Tr.zák.) a ani príťažujúcu okolnosť (§ 37 Tr.zák.).

V predmetnej veci súd poukazuje na odpis registra trestov - z neho vyplynuli dva záznamy - prvé odsúdenie Okresným súdom Bratislava II, sp.zn. 1 T/207/2006 rozsudkom ktorým mu bol uložený dňa 26.augusta 2008 trest odňatia slobody v trvaní dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní štyri roky t.j. 12.júla 2012 a následne bolo konštatované, že na páchatel'a sa hľadí akoby nebol odsúdený.

Druhé odsúdenie vo vzťahu k obžalovanému bolo trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 3 T/154/2017, zo dňa 30.11.2017 rozhodnuté trestným rozkazom, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní šesťnásť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia tak mala plynúť do 19.decembra 2019. Teraz žalovaný skutok bol dokonaný dňa 15.decembra 2018 - t.j. v lehote podmieneného odsúdenia.

Súd v danom prípade predmetnú skutočnosť nezohľadnil ako príťažujúcu okolnosť - podľa § 37 písm. m/ Tr.zák.

Ako vyššie konštatoval - skutok bol dokonaný v lehote podmieneného odsúdenia. Znamená to tak, že v prípade, že toto predmetné rozhodnutie vo veci sp.zn. 2 T/58/2019 - keby nadobudlo právoplatnosť - obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody v trvaní tri roky. Zároveň obžalovaný v prípade rozhodovania Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 3 T/154/2017 z dôvodu nevedenia riadneho života (§ 50 ods. 4 Tr.zák.) - tak vykoná i trest odňatia slobody - ktorý mu bol pôvodne uložený s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní šesťnásť mesiacov.

V prípade aplikácie ustanovenia § 37 písm. m/ - nastupuje v tomto konaní ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák. - prevaha priťažujúcich okolností - kde trestná sadzba je upravená - nie tri roky - osem rokov - ale štyri roky osem mesiacov - osem rokov - automaticky v neprospech obžalovaného.

Teoreticky tak možno konštatovať, že jeho nasledujúci výkon trestu by bol celkove u obžalovaného šesť rokov a dva mesiace (štyri roky a osem mesiacov a jeden rok a štyri mesiace).

Práve z predmetných dôvodov súd mal za to, že nepriamo by bol obžalovaný postihovaný dvakrát - pretože by mu bol premenený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a zároveň keďže teraz žalovaný skutok bol dokonaný v tejto lehote podmieneného odsúdenia - by musel vychádzať - nie zo základnej sadzby tri roky - ale z upravenej sadzby štyri roky osem mesiacov (čo je tak osemnásť mesiacov).

Tak ako sa to konštatuje i pri predmetnej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m/ Tr.zák.) táto priťažujúca okolnosť môže vo výraznej miere ovplyvniť výmeru trestu a preto je nevyhnutné k tejto priťažujúcej okolnosti pristupovať s maximálnou vážnosťou (VELKÉ KOMENTÁRE, Šámal a kol. Trestní zákoník I, § 1 - 139 Komentár) - čo súd preto vyššie vysvetlil a keďže ako je konštatované i komentárovej časti tohto ustanovenia Trestného zákona zákon totiž toto rozhodnutie ponecháva na úvahu súdu, aby podľa konkrétnych okolností zhodnotil ich význam - mal za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného - jeho doterajší odpis registra trestov a teda život - túto priťažujúcu okolnosť neaplikoval. Ako sa konštatuje i v komentári (VELKÉ KOMENTÁRE, Šámal a kol. Trestní zákoník I, § 1 - 139 Komentár) - zabraňuje sa tak formálnemu posudzovaniu tejto priťažujúcej okolnosti a vyjadruje materiálne chápanie chápanie. Dôležitú rolu tak zohráva sudcovská individualizácia trestu.

Primárne je nevyhnutné uviesť, že vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Súd v tomto smere akcentuje potrebu zvolenia optimálnej miery represie - keďže ani príliš prísny, ale ani príliš mierny trest nepôsobia výchovne.

Súd pri skúmaní či má prihliadať k predchádzajúcemu odsúdeniu ako okolnosti priťažujúcej musí všeobecne brať do úvahy a hodnotiť najmä všeobecné okolnosti (R 10/1974 a to najmä druh, povahu a závažnosť predchádzajúceho a terajšieho posudzovaného trestného činu, vnútorný vzťah medzi minulým a terajším trestným činom a celkový osobný profil páchatel'a a jeho spôsob života.

Vo vzťahu k obžalovanému ide ako už bolo konštatované o jeho druhé protiprávne konanie. Skúšobná doba bola obžalovanému uložená v trvaní dva roky. Do opätovného rozporu so zákonom sa dostal v podstate v polovici plynutia predmetnej skúšobnej doby. Medzi predmetnými žalovanými trestnými činmi (prečin krádeže a zločin lúpeže - nešlo o rovnaké pohnútky, motívy).

V tejto súvislosti súd okrem iného konštatuje, že ide o obžalovaného vo veku temer 38 rokov. Nemožno konštatovať, že by v osobe obžalovaného išlo o výrazne kriminálne závadovú osobu práve s prihliadnutím na vyššie uvedený odpis registra trestov. I keď ide o osobu, ktorá nie je v stálom zamestnaneckom pomere - ani táto okolnosť ešte neodôvodňuje predpoklad, že by obžalovaný pravdepodobne i naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti.

Na margo súd len poznamenáva, že obžalovaný sa teda podobného skutku v minulosti nedopustil a teda ani akýkoľvek násilný trestný čin. Podľa evidencie priestupkov tiež nevyplynuli priestupky fyzického napadnutia inej osoby. Podľa jeho výpovede je vedený na úrade práce - nepoberá sociálne alebo iné dávky štátu. Podľa vlastnej výpovede žije z brigádnickej nepravidelnej činnosti.

Súd mal za to, že trest uložený v trvaní tri roky vo vzťahu ku obom obžalovaným postačuje na ich nápravu do budúcnosti.

Súd tak vychádzal i z princípu, že trest má byť úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil, a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy.

Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom

neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit' s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu či jej dôveru v súdnu moc ako celok.

U páchatel'ov neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé.

Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu.

Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. Odstrašujúco má pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Už i takouto dĺžkou konania sa obžalovaným zabráni v páchaní trestnej činnosti - prvok represie bol naplnený. Vo vzťahu k ich osobe bol naplnený i prvok individuálnej prevencie, že u obžalovaných predmetný uložený trest prispeje k ich výchove, k ich snahe začať viesť riadny život a je reálny pozitívny predpoklad, že tomu tak bude i po vykonaní trestu - rehabilitácia následne trest vyjadroval i morálne odsúdenie obžalovaného - uloženie samotného trestu - retribúcia).

Uložený trest odňatia slobody tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania páchatel'ov - obžalovaných na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

Obžalovaný Q. A. bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin - pretože predmetné skutočnosti boli preukázané z odpisu registra trestov.

Obžalovaný G. X. bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin - pretože predmetné skutočnosti boli preukázané z odpisu registra trestov.

Vo vzťahu ku oboj obžalovaným - vzhľadom na ich samotné vyjadrenia bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

-vo vzťahu k obžalovanému Q. A.

Znalkyňa ako vo svojom znaleckom posudku, ale i v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 mala za to, že u obžalovaného neidentifikovala patickú motiváciu trestného konania. Verifikovala však syndróm závislosti od pervitínu a syndróm závislosti od alkoholu. Mala za to, že išlo o polymorfnú závislosť ťažkého stupňa s dopadom na depraváciu osobnosti a opakované maladaptívne konanie. V čase spáchania skutkov jeho konanie nebolo paticky motivované - korešpondovalo však s abnorme štruktúrovanou osobnosťou obžalovaného - ktorá v dôsledku viacročného abusu návykových látok (drogy, alkohol) bola depravovaná a asociálna. Z predmetného dôvodu preto u neho navrhla uloženie ochranej protialkolickej a protitoxikomanickej liečby ambulatnou formou.

-vo vzťahu k obžalovanému G. X.

Znalkyňa ako vo svojom znaleckom posudku, ale i v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 02.10.2019 mala za to, že u obžalovaného bolo preukázané, že je dlhodobým užívateľom marihuany a pervitínu s rozvojom somatickej a psychickej závislosti a sociálnym debaklom. Konanie obžalovaného však nebolo v čase spáchania skutku chorobne motivované vzhľadom k tomu, že pred skutkom

obžalovaný požíval alkohol, jeho konanie bolo pudovo determinované s uvoľnením autoregulačných mechanizmov, odbrzdené, neuvážené.

Z predmetného dôvodu preto u neho navrhla uloženie ochrannej protitoxikomanickej liečby ambulatnou formou.

Súd vzhľadom i na predmetné dôkazy preto kombináciou uloženého trestu odňatia slobody nepodmienečného charakteru a na druhej strane i konkrétneho druhu ochranného opatrenia (ochranného liečenia) - tak preferuje i potrebu liečenia vo vzťahu k obom obžalovaným.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 35 ods. 5 Tr.zák. (pri ukladaní ochranných opatrení sa súd neriadi zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochranou spoločnosti, pričom prihliada aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a alebo inej osoby).

I predmetné liečenie obžalovaných zabezpečí prostredníctvom nariadeného ochranného liečenia - ako druhu ochranného opatrenia zabezpečí ochranu spoločnosti.

Práve tiež s prihliadnutím na zásadu primeranosti, subsidiarity ukladania sankcií v trestnom práve vyplýva, že z takto uloženého ochranného opatrenia - pre ktoré sú splnené formálne podmienky možno dosiahnuť vo vzťahu k obom obžalovaným tiež sledovaný účel vo vzťahu k ich osobám do budúcnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.